

# Rosengård är fredligast i hela Stockholm

– En rapport om brottslighet och statistik



FOTO: BILBYRÅ EKEGREN SE



## Innehållsförteckning

Inledning . . . . .	3
Sammanfattande analys . . . . .	4
Brott och statistik . . . . .	6
Forskningens bidrag . . . . .	17

## Inledning

En serie våldsdåd i Malmö har väckt stor uppmärksamhet i media under slutet av 2011 och början av 2012. Dessa händelser har lagt grunden för bredare frågeställningar om brottslighet. Mycket av den efterföljande debatten har handlat mer om Malmö som stad än om de enskilda brotten.

Malmö har utpekats som mer utsatt för brott än andra delar av Sverige. Både journalister och politiker har sökt förklaringar inom politiken, polisens verksamhet och till och med i stadens geografiska egenskaper. Detta har i sin tur lett till många slutsatser som påverkar människors uppfattning om staden. Om en stad upplevs som särskilt otrygg påverkar det förstås dess attraktionskraft för människor, kompetens och företag. Det är därför relevant att fråga sig hur väl bilden av Malmö som framträder i media egentligen överensstämmer med staden bakom debatten?

En närmare undersökning av den bakomliggande statistiken ger skäl till oro, men inte för brottsligheten utan snarare för uppfattningarna om brottsligheten. En oroande stor andel av bevakningen av och inläggen om Malmö ger en skev och missvisande bild av såväl brottsligheten i staden som hur dess brottsstatistik förhåller sig till resten av Sverige och till andra städer i världen.

Det finns en tydlig koppling mellan städer och brottslighet i både statistik och forskning. Den stora utmaningen för framtiden består i att ta till vara på städernas och urbaniseringens potential för arbete, innovation och företagande och samtidigt motverka kriminalitet. Ett viktigt första steg för att nå dit är att få klarhet i vad brottsstatistiken egentligen säger. Syftet med denna rapport är att ge en överblick av tillgänglig statistik, forskning och bedömningar kring brottslighet.

Rapporten har tre delar.

- I. Sammanfattande analys  
Rapporten inleds med en kort analys och summering av de viktigaste slutsatserna.
- II. Brott och statistik  
Detta avsnitt behandlar brottsstatistik för Sverige och särskilt Malmö. Mot bakgrund av statistiken diskuteras tolkningssvårigheter och upplevd oro ställs i relation till faktiskt brottslighet.
- III. Kort om forskningsläget  
I denna del presenteras forskning på området med korta kommentarer. Medias påverkan på upplevd brottslighet och sambandet mellan ekonomisk utveckling och brottslighet behandlas. I synnerhet diskuteras brottslighetens påverkan på var folk vill bo. Slutligen diskuteras Malmös läge och bronns inflytande.

Rapportens rubrik "Rosengård är fredligast i hela Stockholm" syftar på att stadsdelen Rosengård tillsammans med Bromma och Älvsjö hade legat lägst i brottsstatistiken om den hade legat i Stockholm.

Rapporten är skriven och sammanställd i mars 2012 av Per Tryding, Ph.D.  
per.tryding@handelskammaren.com

## Sammanfattande analys

Den här rapporten bygger på en genomgång av statistik, forskning och rapporter från Brottsförebyggande Rådet (BRÅ). De grävsta formerna av brott, dödligt våld, har ingen koppling till någon speciell geografi. Om man däremot studerar brottslighet överlag finns det en koppling mellan kriminalitet och större städer – ju fler människor som samlas för att leva och arbeta på samma plats desto större är risken för brottslighet. Det innebär närmare bestämt att samma faktorer som bidrar till positiv utveckling – ung befolkning, attraktiva stadsmiljöer och urbanisering – är förknippade med en ökad risk för brottslighet. Detta förklarar till exempel varför Stockholm har Sveriges högsta brottslighet både totalt och procentuellt.

Urbaniseringen varken drivs eller hämmas av brottsligheten. Orsakssambandet tycks tvärtom vara det motsatta – tillväxt drar till sig ökad brottslighet. Det innebär att till exempel att försättningarna för polisarbete ser annorlunda ut i städer än på landsbygden och det beror inte enbart på antalet människor i området. Samtidigt som städer lockar till sig människor finns det också en negativ relation mellan brottslighet och boende. I internationell forskning finner man belägg för att storstadscentra kan förlora attraktivitet till fördel för förorter eller mindre städer som ligger nära storstadscentrum.

Sammantaget är det möjligt att dra följande viktiga övergripande slutsatser av statistik och forskning.

### Skenet bedrar – Östermalm och Rosengård

Det finns bra statistiska underlag på brottslighetens utveckling i Sverige. Kriminaliteten är starkt koncentrerat geografiskt till platser där mycket folk bor och rör sig. Alla Sveriges tre storstäder har stadsdelar eller områden med förhållandevis hög brottslighet jämfört med resten av landet. Statistiken över anmälda brott toppas av Norrmalm i Stockholm, Göteborgs centrum och Malmö centrum – storleksordning och brottslighetsordning sammanfaller väl. Stockholm är i särklass starkast drabbat av brottslighet, både andel av brottsligheten och antal brott. Att stora städer har högre andel brott har helt enkelt att göra med koncentrationen av resurser och människor. De positiva egenskaperna med större städer är också det som lockar till sig brottslig verksamhet.

Den bild och de uppfattningar om brottsligheten i Malmö som förmedlas framförallt genom media stämmer inte överens med verkligheten. Till exempel är den totala kriminaliteten, men även en del grova våldsbrott, i stadsdelen Östermalm i Stockholm högre än vad den är i stadsdelen Rosengård i Malmö. Det förvånar säkert många som fått intrycket att Rosengård är en krigszon.

Även om den sammanlagda brottsligheten i Malmö relativt Stockholm tycks stämma överens med städernas respektive storlek finns det brottstyper där Malmö sticker ut. Försök till dödligt våld med skjutvapen är en brottskategori som har ökat över tid och som är överrepresenterad i Malmö. Den långsiktiga utvecklingen visar hur Malmö succesivt under tio års tid har närmat sig de nivåer som sedan länge funnits i Stockholm. Det bör påpekas att det rör sig om ett brott som är mycket ovanligt, även trots den procentuella ökningen. Det innebär också att enskilda gärningsmän och händelser har en stor inverkan på statistiken. Det kan även tilläggas att forskning har visat att bland annat just våldsbrott med skjutvapen har en tendens att vara överrepresenterade i medierapporteringen, vilket i sin tur bidrar till att förmedla en oproportionerlig bild av hur brottsligheten ser ut i staden.

### Var Malmö ligger spelar ingen roll

Internationell forskning om brottslighet och städernas tillväxt visar att inflyttning till stadsregionerna inte tycks påverkas av brottslighet. Däremot kan brottslighet bidra till omflyttning inom regionen. I storstadscentrum med hög brottslighet framstår förorter och andra närliggande

städer som mer attraktiva. De svenska storstädernas tillväxt tycks bekräfta att brottslighet och tillväxt ökar samtidigt. Däremot är det inte klarlagt om omflyttning i dessa städer sker inom regionerna som en reaktion på brottslighet. Studier på andra europeiska städer tyder på att brottslighet är mindre drivande i omflyttningen än vad den är i USA och att det främst är ökande välstånd och kostnader som påverkar istället.

Geografin förefaller vara en osannolik orsak till brottsligheten i Malmö. En återkommande förklaring gör gällande att Malmös geografiska läge – ”närheten till kontinenten” – på något sätt är särskilt förmånlig för grov kriminalitet, men den framstår som mycket osannolik. För det första finns det inget belägg för att brottsligheten skulle vara strukturellt högre i Malmö, vilket den borde vara om Malmö har en brottsfrämjande geografisk komponent som andra svenska städer saknar. För det andra kan en plötslig ökning av en viss brottsrubricering knappast förklaras utifrån geografiska modeller om geografin inte ändrats från ena året till det andra.

Teoretiskt kan ny infrastruktur leda till ökad attraktivitet och tillväxt för ett område, vilket – skulle man kunna hävda – borde dra till sig en ökad brottslighet. Enligt en studie av Öresundsbrons påverkan på brottsligheten i Malmö finns det emellertid inget stöd för att brottsligheten ökat som följd av etableringen av bron<sup>1</sup>.

Totalt sett kan både Malmös geografiska läge och brons eventuella påverkan på stadens näringsgeografi avskrivas från misstanke som skäl för brotten i Malmö.

## Vapen och gäng är inte unikt för Malmö

Bland de mer politiska argumenten kring vad som orsakar brottslighet är vapenlagen och socialpolitiken särskilt återkommande i debatten. Det tycks råda enighet om att det kan finnas en påverkan och att förändringar måste genomföras. Utan att ta hänsyn till vilka effekter förändrad vapenlagstiftning kan få kan man notera att brott mot vapenlagen inte är vanligast i Malmö. Det finns alltså ingen anledning att diskutera vapenlagens utformning utifrån ett särskilt Malmöperspektiv. Diskussionen bör istället utgå från vapenrelaterade brott i hela landet för att få en så fullständig bild av lagens funktion och förbättringspotential som möjligt.

I vad mån gängvåld är orsaken är i dagsläget inte fastslaget, men det spekuleras och teoretiseras intensivt om att så skulle vara fallet. Det rör sig i så fall om en problematik som är känd från andra platser och tider och som polisära insatser kunnat hantera tidigare. Det bör också noteras att den typ av gängvåld tillhör en liten andel av brottsligheten (fem till tio procent) av det dödliga våldet, som annars domineras av familjevåld och spontana övergrepp.

## Urbanisering är den riktiga utmaningen

Storstäder kännetecknas av flera av de drag som särskilt dra till sig och ökar risken för brottslighet. I Malmö är flera av dessa positiva faktorer mycket tydliga och har ökat kraftigt under de senaste åren. Staden har ung befolkning, attraktiva miljöer (mätt exempelvis genom turism), urbanisering och tillväxt. Alla dessa positiva drag är emellertid också faktorer som drar till sig brottslig verksamhet som inriktar sig på att dra nytta av människor, resurser och värdeskapande. Brottsligheten kan även förstärkas av negativa effekter som exempelvis hög ungdomsarbetslösheten, vilket dessvärre hela Sverige lider av i skrivande stund.

Det är det här problemet som bör diskuteras mer långsiktigt. Urbaniseringen och storstadsregionernas attraktionskraft innebär enorma möjligheter men också utmaningar, exempelvis vad gäller brottsligheten. Det handlar om hur man kan förverkliga potentialen i urbaniseringen samtidigt som man motverkar ökad brottslighet. Till detta hör naturligtvis frågor kring utbildning, stadsmiljöer, polisverksamhet och sysselsättning. Detta är en utmaning inte bara för Malmö utan för alla Sveriges tillväxtregioner.

# Brott och statistik

## Inledning, kort om statistiken

Det finns gott om brottsstatistik för Sverige, men statistiken är ibland svårtolkad. Det finns många olika sätt att mäta och presentera brottsstatistik och det handlar ofta om sammanhang. Vad är ett stort och ett litet tal när det gäller mord exempelvis? Sedan finns en mängd faktorer som strukturellt påverkar statistiken. Stora städer har exempelvis inte bara fler brott totalt sett utan också per capita. Detta är känt även från andra länder.

Det är viktigt att notera att de mest allvarliga brotten såsom dödligt våld är mycket sällsynt även i Stockholm som är hårdast drabbat i Sverige. De små talen gör att en händelse eller person, eller kort tidsperiod, ensam kan påverka statistiken per capita väldigt kraftigt.

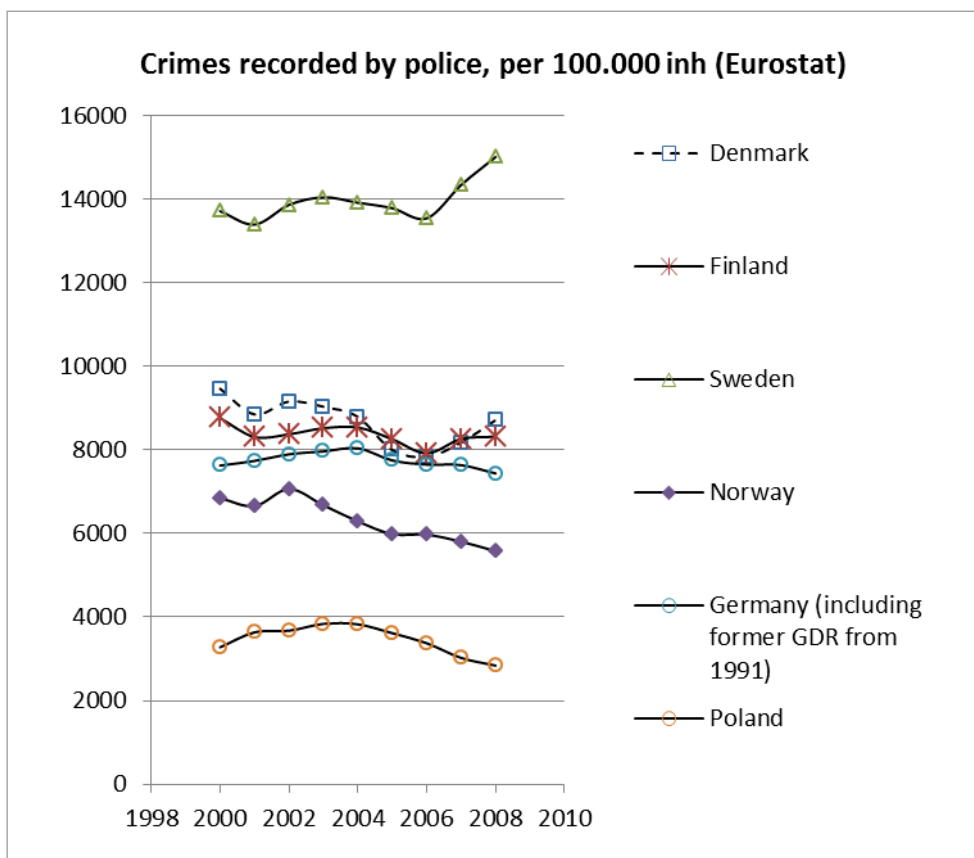
Urvalet spelar stor roll för hur den svenska brottsstatistiken ser ut. Valet av geografi är exempelvis viktigt för utfallet. Större städer är just stora och det är stor skillnad mellan olika stadsdelar inom en stad. Statistik är ofta uppdelad på kommuner, men brottsligheten är sällan beroende av vilken eller vilka kommuner brottslingarna befinner sig i.

I brottsförebyggande rådets bok *Konsten att läsa statistik om brottslighet* (Rapport 2006:1) konstateras också att en del omständigheter som brukar ses som positiva i en kommun strukturellt leder till mer brott *"I en kommun med många unga kan man exempelvis förvänta sig ett större antal anmälda brott per invånare, än i en kommun med många äldre. Urbaniseringsgraden påverkar också brottsnivån. I områden där befolkningen är koncentrerad till vissa orter tenderar brottsligheten att vara högre, än i områden som är mer glest befolkade. Likaså tenderar områden som är populära turistmål att ha en högre brottsnivå (räknat per folkbokförd invånare)."* Detta bidrar till att orter som växer har bra utbud av utbildning och sevärdheter också kommer att dra med sig ökad brottslighet.

## Sverige och utlandet. Har vi mycket brott i Sverige?

Är Sveriges brottslighet normal med avseende på landets storlek? Internationell statistik är ofta svår eftersom länder använder olika definitioner och är olika effektiva i att samla in och rapportera data. Det finns heller inte alltid intresse av den slags transparens som jämförbara data ger. Jämför man Eurostats statistik över anmälda brott så skiljer den sig dessutom något från nationellt publicerad data i exempelvis Danmark. Danmark uppger något fler brott i sin inhemska statistik än vad som anges i Eurostat. Men storleksordningarna tycks stämma.





Som framgår registreras flest anmälda brott i Sverige. Att Sverige skulle ha dubbelt så mycket brott som till exempel Norge kan mycket väl till en del ha med mätskillnader och definitioner att göra. Två saker kan emellertid konstateras. Sverige förefaller ha högre officiell brottslighet än Norden, Polen och Tyskland – det vill säga fler brott anmäls i Sverige. Det betyder antingen att Sverige har en högre andel brott som anmäls, eller att brottsligheten är högre. Och den svenska trenden ser stabil eller möjligen uppåtgående ut, medan andra länder ser en stabil eller möjligen fallande trend.

Statistiken ger stöd för påståendet att Sverige är Nordens "värsting". Jämfört med stads- miljöer internationellt är dock Sverige trots det måttligt drabbat av brottslighet. Malmö jämförs ofta slentrianmässigt med Chicago. Som framgår är både Stockholm och Malmö långt från Chicago och dessutom är inte Chicago USA:s värsting. Flera platser är värre drabbade enligt FBI, bland annat St. Louis.

<b>Brott 2008</b>				
	Dödligt våld		Bilstöld	
	Antal	/100.000	Antal	/100.000
St. Louis	167	47	5841	1640
Chicago	510	18	18969	670
New York	523	6	12440	149
Stockholm	21	3	3630	452
Malmö	9	3	1051	371

Källa FBI och Brå

## Malmö och andra städer i EU

Det finns inte särskilt mycket eller omfattande statistik som jämför europeiska brottsligheten i olika europeiska städer, men EU belyser brottslighet i undersökningen Urban Audit. Den ger vid handen att Sverige ligger någonstans i mitten av det europeiska fältet, med Malmö som ganska typiskt för Sverige. I en internationell jämförelse uppger Malmöborna att de känner sig ganska trygga i sin hemstad. Medel för alla städer var ett indextal på 84 och Malmö ligger över 90. Notera dock att Stockholmsbor trots fler bilstöder upplever att de är tryggare än vad Malmöborna gör. Detta mönster bekräftas också i svensk statistik.

<b>Bilstöder per 1000 invånare</b>			
CITIES/TIME	2007–2009	CITIES/TIME	2007–2009
Catania	25,3	Liverpool	3,7
Palermo	12,3	<b>Malmö</b>	3,7
Napoli	12,3	Lisboa	3,6
Roma	12,1	Oslo	3,2
Milano	11,9	Leicester	3,1
Turku	6,4	Glasgow	3,1
Göteborg	5,7	Örebro	3,1
Manchester	5,2	Sweden	3
Praha	5,1	Madrid	2,9
Modena	4,8	Bruxelles / Brussel	2,8
<b>Stockholm</b>	4,5	Wien	2,3
Sheffield	4,4	Cambridge	2,1
Luxembourg (Grand Duchy)	4,3	Jönköping	2,1
Nottingham	4,1	Gdansk	1,6
Kernel Helsinki	3,9	Uppsala	1,5
London	3,8	Linköping	1,4
Belfast	3,7	Riga	1
Edinburgh	3,7	Germany	0,5

*Eurostat Urban Audit*

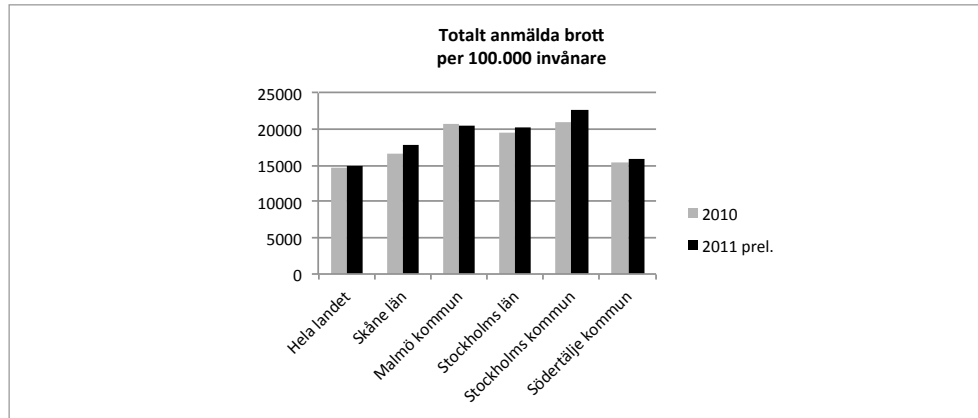
<b>Indexering av frågan "Jag känner mig säker i staden"</b>			
CITIES/TIME	2009	CITIES/TIME	2009
Groningen	98,7	Berlin	88,1
Aalborg	98	Manchester	87,8
Helsinki	97,2	Madrid	86,6
København	96,7	Palermo	82
<b>Stockholm</b>	96,7	Tallinn	75,2
Amsterdam	96,4	Vilnius	68,3
München	95,4	Riga	66,6
<b>Malmö</b>	90,9	Napoli	61,1

*Eurostat Urban Audit*

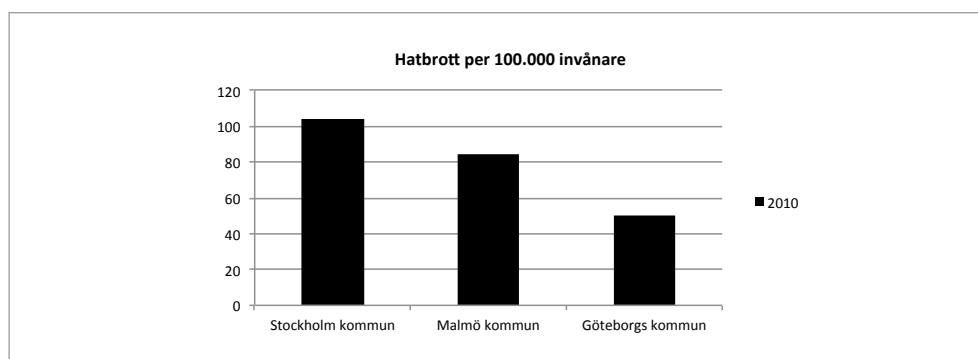
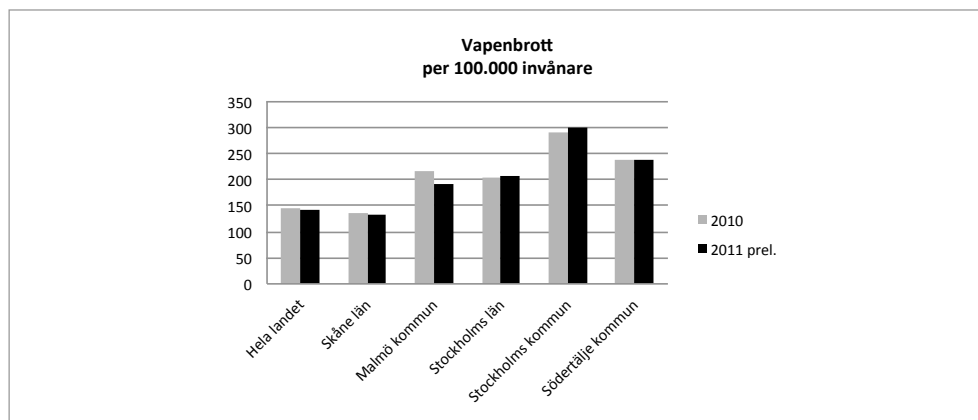


## Brottsligheten i Sverige

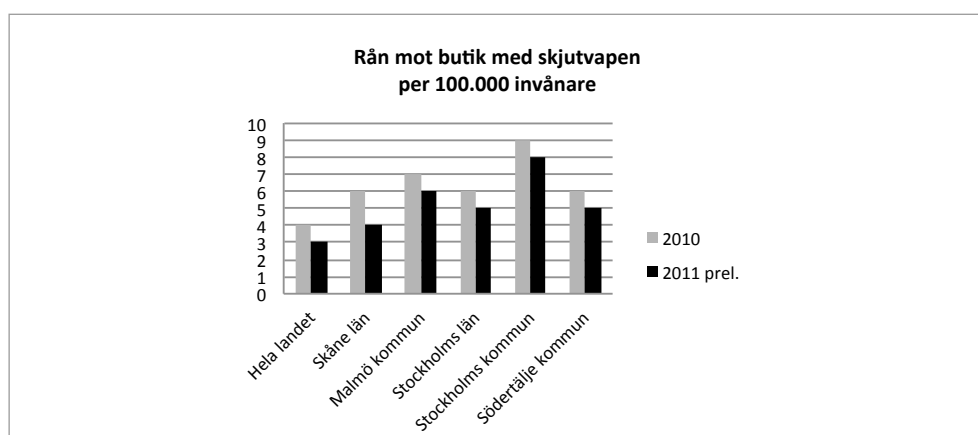
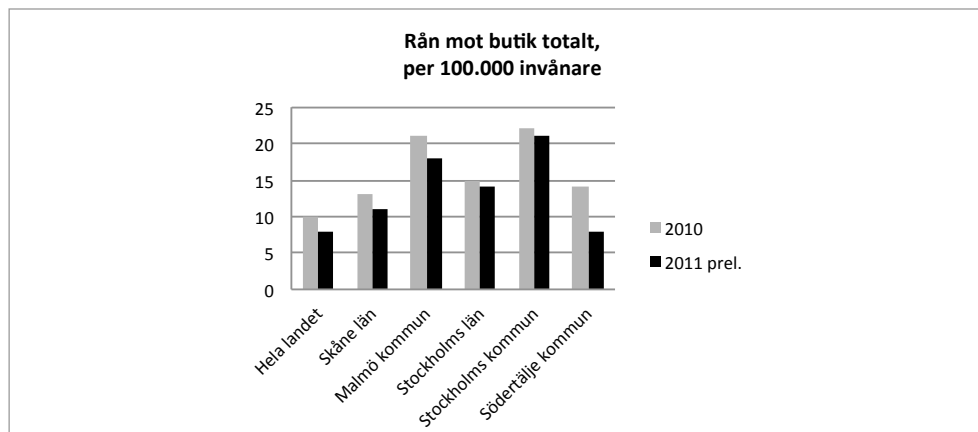
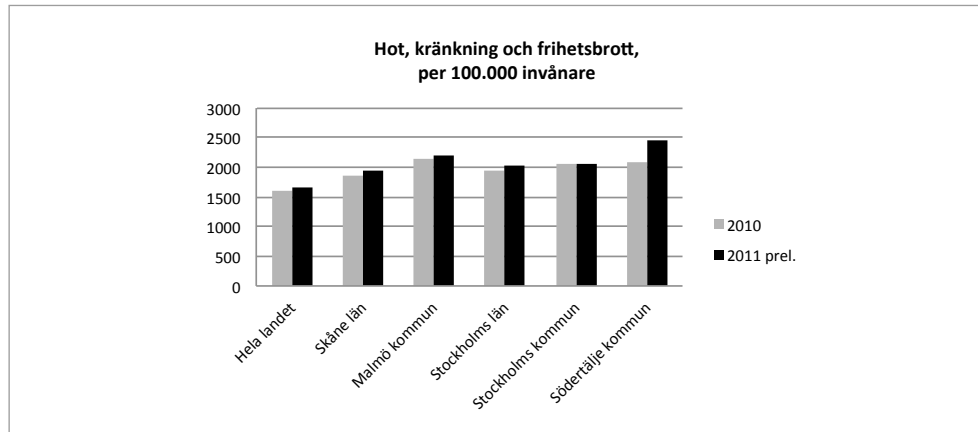
Nästa fråga är om det finns skillnader inom landet, alltså regioner eller platser som har särskilt mycket brott. Det är enkelt att konstatera att så definitivt är fallet. I Sverige är – sett över alla kategorier – Stockholm den kommun som har mest brottslighet både som andel och därmed såklart i antal brott. Malmö är snäppet efter, men dessa två städer ligger något över resten av landet.



Går man igenom olika brottstyper så nyanseras bilden något. Stockholm är värre drabbat avseende exempelvis hatbrott och brott mot vapenlagen.



Malmö är något värre drabbat avseende den breda kategorin hot-kränkning och frihetsbrott.



Avseende sådant som butiksran (totalt respektive med skjutvapen) och dödligt våld är det relativt jämnt mellan Malmö och Stockholm.

## Värstaste värsta kvarteren i Sverige

Det är möjligt att dela upp och studera delar av den svenska brottsstatistiken för storstäderna på stadsdelnivå. Här presenteras både totalt anmälda brott och det som nog måste ses som det grävsta brottet, nämligen dödligt våld.

Det är enkelt att se att variationen mellan stadsdelar i samma stad är enorm. Centrum i Malmö har 38.000 brott per 100.000 invånare medan Rosengård ligger på 15.000 och Oxie och västra innerstan får runt 11.000. Samma sak gäller i Stockholm. Här är spannet från Norrmalms 51.000 brott (alltså nära fyra gånger så drabbat som Sverige i snitt) ned till Bromma som nått och jämt klarar sig under Sveriges genomsnitt med dryga 14.000 brott per 100.000 invånare.

Om Malmö Kommun hade varit en del av Stockholm hade den varit i mitten av Stockholms brottsintervall. **Notera att Östermalm har betydligt fler brott per capita än Rosengård. Om Rosengård hade legat i Stockholm och hade behållit samma brottsstatistik hade bara Bromma varit mindre drabbat i hela staden.** Det sker dubbelt så många bilinbrott på Östermalm som i Rosengård (2,6 tillgrepp i Östermalm på varje i Rosengård).

Anmälda brott		
	Totalt	Dödligt våld
	2011 prel.	2011 prel.
	/100 000 inv	/100 000 inv
Norrmalm stadsdel (Sto)	51383	3
Centrum stadsdel (Göteborg)	46850	2
Centrum stadsdel (Malmö)	38563	0
<b>S Innerstaden stadsdel (Malmö)</b>	<b>27760</b>	<b>9</b>
Södermalm stadsdel (Sto)	25636	4
Farsta stadsdel (Sto)	23342	2
Limhamn–Bunkeflo stadsdel (Malmö)	23318	7
Skärholmen stadsdel (Sto)	23287	3
Stockholm kommun	22724	3
<b>Östermalm stadsdel (Sto)</b>	<b>22668</b>	<b>2</b>
Enskede–Årsta–Vantör stadsdel (Sto)	20615	2
Malmö kommun	20527	3
Rinkeby–Kista stadsdel (Sto)	20098	2
Hägersten–Liljeholmen stadsdel (Sto)	19205	1
Kirseberg stadsdel (Malmö)	18942	0
Majorna–Linné stadsdel (Göteborg)	18551	2
Lundby stadsdel (Göteborg)	18517	2
Göteborg kommun (Sto)	18058	2
Kungsholmen stadsdel (Sto)	17924	2
Skarpnäck stadsdel (Sto)	17474	0
<b>Spånga–Tensta stadsdel (Sto)</b>	<b>17221</b>	<b>13</b>
Fosie stadsdel (Malmö)	15948	7
Östra Göteborg stadsdel (Göteborg)	15631	7
Hässelby–Vällingby stadsdel (Sto)	15558	2
Älvsjö stadsdel (Sto)	15189	4
<b>Rosengård stadsdel (Malmö)</b>	<b>15116</b>	<b>4</b>

Angered stadsdel (Göteborg)	14412	4
Bromma stadsdel (Sto)	14171	2
Askim-Frölunda-Högsbo stadsdel	13827	2
Husie stadsdel (Malmö)	13493	0
Hyllie stadsdel (Malmö)	12626	0
Norra Hisingen stadsdel (Göteborg)	12493	0
V Innerstaden stadsdel (Malmö)	11162	0
Oxie stadsdel (Malmö)	11128	0
<b>Västra Hisingen stadsdel (Göteborg)</b>	<b>9933</b>	<b>8</b>
Örgryte-Härlanda stadsdel (Göteborg)	9642	0
Västra Göteborg stadsdel (Göteborg)	8851	0

Källa: Brottsförebyggande rådet

Vad gäller dödligt våld ser det inte vidare bra ut för västra Hisingen i Göteborg och Spånga i Stockholm.

## Ett dåligt år är ingen trend

Om man studerar Östermalm, Rosengård och de tre stadsdelar som hade högst andel dödligt våld 2011 över en längre tidsperiod framträder en annan bild. Det blir plötsligt väldigt tydligt att enstaka år kan förändra bilden drastiskt. De fem första åren i den valda perioden har Östermalm och Rosengård exakt lika mycket dödligt våld. Men i Rosengård skedde samtliga illdåd ett och samma år. Om man bara tittar på just år 2004 kan det utan tvekan se ut som en enorm trend – flera hundra procent mer våld än på Östermalm.

Att Spånga var värst i Sverige 2011 ser på motsvarande vis ut som utfallet av ett särskilt olyckligt år snarare än att området är särskilt drabbat av dödligt våld generellt.

Anmälda brott	År									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 prel.
Dödligt våld										
	/100 000 inv									
Rosengård stadsdel	0	0	9	0	0	14	5	0	0	4
S Innerstaden stadsdel	10	3	6	3	3	3	0	9	3	9
Spånga-Tensta stadsdel	6	3	3	3	0	6	0	3	0	13
Östermalm stadsdel	3	2	2	2	0	6	2	3	2	2
Västra Hisingen stadsdel	2	2	2			2	6	4	4	8

Det är väl känt att en del områden har stora sociala utmaningar som kan påverka brottsligheten. Till detta bidrar exempelvis faktorer som låg sysselsättning. I Sverige finns ett antal områden som har så kallade lokala utvecklingsavtal (LUA), där andelen förvärvsarbete är särskilt låg.

Det finns 38 stycken LUA-områden i Sverige. Indelningen av LUA-områden skiljer sig något från indelningen av stadsdelar som har presenterats tidigare och det är därmed inte lönt att jämföra mellan indelningarna. Att Norrmalm ser ut att vara värre än alla LUA-områden är en illustration till vanskligheten som kan uppstå när man skär i kartbilden för att definiera området.

Några exempel på LUA-områden är Tensta, Husby, Rinkeby och Skärholmen i Stockholm, Bergssjön och Biskopsgården i Göteborg, Araby i Växjö, Centrum och Öster i Landskrona samt Fosie, Hyllie, Rosengård och Södra Innerstan (omfattande bland annat Möllevången) i Malmö.

Statistiken för LUA-områdena innehåller brottsstatistik för samtliga anmälda brott, misshandel, stöld och rån, inbrott, skadegörelse och narkotikabrott.

Ur brottsynpunkt kan man misstänka att andelen brott av olika slag är högre i dessa områden än i genomsnittet av Sverige. Och så är det också, men samtidigt finns det LUA-områden som INTE utmärker sig från genomsnittet i Sverige på något tydligt sätt. Särskilt anmärkningsvärt ur Malmöperspektiv är att Rosengård inte förekommer bland de 20 värsta områdena i Sverige på något av de uppmätta brottsområdena. Tvärtom ligger Rosengård under snittet av LUA-områdena och till och med under eller kring riksgenomsnittet.

Så här ser "värstinglistan" i Sverige ut:

<b>"Värstingligan" – LUA områden/kvarter och brottslighet per capita Sverige</b>				
Område	Stad	Antal anmälda brott/100.000	Index riket	Placering
Centrum och Öster	Landskrona	36 110	288	1
Skärholmen	Stockholm	33 109	264	2
Södra Innerstan	Malmö	31 084	248	3
Rinkeby	Stockholm	20 830	166	4
Rågsved	Stockholm	20 250	161	5
Vårby	Huddinge	19 598	156	6
Tensta	Stockholm	18 993	151	7
Geneta	Södertälje	17 327	138	8
Jordbro	Haninge	17 291	138	9
Husby	Stockholm	17 265	138	10
Stockholms kommun	Stockholm	21 031	168	
Malmö kommun	Malmö	20 325	162	
Alla LUA		16 576	132	
Rosengård	Malmö	13 579	108	23
Hela landet		12 547	100	

Källa: (LUA 2010)

När data granskas står det ganska klar att det är tre områden som sticker ut med hela 10.000 fler brott per hundra tusen invånare än de på plats 4-10. Hela Stockholms kommun hade som ett samlat område placerat sig som topp fyra i riket och Malmö på topp sex.

Återigen bör viss försiktighet iakttas. Indelningen i LUA är gjord för att hitta områden med stora sociala utmaningar. Deras storlek i absoluta tal är starkt varierande. Centrum och Öster har under sex tusen invånare, Skärholmen knappt nio tusen och Södra Innerstaden har över 20.000 invånare i den definition som anges i LUA-indelningen. Samtidigt antyder detta att det finns andra faktorer som förklarar brottslighet. Östermalm är inget LUA-område men hade hamnat på fjärde plats i listan över brottslighet om det hade fått vara med i LUA-listan.

## Död, vapen och statistik

Dödligt våld specialgranskades nyligen av Brottsförebyggande Rådet (BRÅ)<sup>2</sup>. BRÅs slutsats är mycket tydlig och värd att återge. Dödligt våld är inte typiskt för storstäder.

*"Det är lätt att föreställa sig att dödligt våld till stor del är ett storstadsfenomen. Så är fallet när det gäller andra grova brott, exempelvis rån (Brå 2008b). **Det fullbordade dödliga våldet är dock tämligen jämnt fördelat över landet.** Av 644 fall av dödligt våld i Sverige åren 2002–2008 skedde 53 procent i något av de tre storstadslänen Stockholm, Västra Götaland eller Skåne. Det motsvarar tämligen väl den andel av Sveriges befolkning som bor i de länen. Inte heller om Sverige delas in i så kallade NUTS2-regioner<sup>1</sup> framträder några tydliga samband mellan en regions befolkningstäthet och antalet fall av dödligt våld per capita (se bilaga 1, tabell 1). Undantaget är Stockholmsregionen som är mer än tio gånger så tätbefolkad som någon annan NUTS2-region eftersom den bara består av Stockholms län. Det finns heller inga tydliga mönster från norr till söder. Bland regionerna med högst antal offer per capita finns såväl regioner från södra som från norra Sverige."*

**"Även försöken till mord och dråp tycks relativt jämnt fördelade över landet.** Utifrån domarna åren 1990–2006 har 57 procent av brotten skett i något av de tre storstadslänen. Det är något högre än för de fullbordade brotten och innebär en svag överrepresentation jämfört med hur stor andel av Sveriges totala befolkning som bor i dessa län. **De regioner i Sverige som har förhållandevis många fall av försök till dödligt våld tenderar att vara samma som har ett högt antal fall av fullbordat dödligt våld. Stockholm är exempelvis den NUTS2-region som perioden 1990–2006 både hade flest fullbordade brott per 100 000 personer och flest domar för mord- eller dråpförsök per 100 000 personer."**

Den generell bilden är alltså att brottsligheten i Malmö ligger över genomsnittet i Sverige och för vissa typer av brott på nivå med Stockholm som i sin tur leder många av tabellerna. Men det är stor skillnad inom städerna.

De små talen gör det svårt eller omöjligt att tolka trender. Det är tydligt att dödligt våld är mycket ovanligt i Sverige, till och med i Stockholm och Malmö. Dödligt våld är alltså inte, som vi såg ovan, vanligare i Malmö än i Stockholm och här syns ingen direkt trend.

De senaste debatterna och diskussionerna i och kring media har dock handlat om användande av skjutvapen. Det bör mot bakgrund av detta debattklimat betonas att den långsiktiga trenden inte talar för att skjutvapen är markant vanligare nu än tidigare. Mellan 1985 och 2009 var det ingen synbar skillnad i antalet personer som uppges ha fått slutenvård på grund av skottskador, hela tiden under 50 fall per år. Avseende slutenvård för knivskador var det däremot en ökning från omkring 150 år 1985 till närmare 300 år 2009.

Notera att statistiken över dödligt våld inte visar några skillnader mellan Stockholm och Malmö över tid, vilket är i linje med att detta inte kan ses som ett storstadsfenomen. Numeriskt var antalet dödade mer än dubbelt upp i Stockholm jämfört med Malmö 2011.

Anmälda brott	År									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 prel.
Dödligt våld										
	/100 000 inv									
Hela landet	2	2	2	3	3	3	2	2	4	2
Malmö kommun	2	3	4	2	3	4	3	3	4	3
Stockholm kommun	4	3	2	4	3	4	3	4	2	3

Källa: Brå

Slår man samman statistiken över anmälda brott avseende dödligt våld med den över försök till mord och dråp och bryter ut just skjutvapen tio år bakåt i tiden ser man följande. De Sverige-värsta resultaten är markerade med fet stil i respektive tabell.

Dödligt våld + försök till mord/dråp (per 100.000 inv)										
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 prel.
<b>Hela landet totalt</b>	11	11	9	11	11	11	10	12	12	11
Malmö kommun totalt	11	10	13	10	<b>19</b>	17	15	17	<b>26</b>	<b>25</b>
Stockholm kommun totalt	<b>20</b>	<b>22</b>	16	<b>21</b>	18	<b>22</b>	<b>21</b>	<b>18</b>	19	17
Göteborg kommun totalt	17	16	<b>17</b>	17	16	13	17	16	13	13
<b>Hela landet med skjutvapen</b>	3	2	1	2	2	2	2	3	3	2
Malmö med skjutvapen	3	<b>5</b>	<b>5</b>	2	<b>6</b>	<b>6</b>	<b>6</b>	<b>6</b>	<b>16</b>	<b>13</b>
Sto med skjutvapen	<b>6</b>	4	2	<b>4</b>	2	3	5	2	3	4
Gbg med skjutvapen	4	3	4	3	5	3	<b>6</b>	5	5	6
<b>Hela landet utan skjutvapen</b>	8	9	8	9	9	9	8	9	9	9
Malmö utan skjutvapen	8	5	8	8	13	11	9	11	10	12
Sto utan skjutvapen	<b>14</b>	<b>18</b>	<b>14</b>	<b>17</b>	<b>16</b>	<b>19</b>	<b>16</b>	<b>16</b>	<b>16</b>	<b>13</b>
Gbg utan skjutvapen	13	13	13	14	11	10	11	11	8	7

#### Brottsförebyggande rådet

Det visar sig vara ovanligt att försök till dödande faktiskt lyckas. Få dör av våld (3 per 100.000 i Stockholm 2011) jämfört med antalet försök (17 per 100.000). Med Malmö i åtanke finns det flera intressanta observationer att göra här. Våldet i termer av dödligt våld och försök till dödligt våld i Malmö har *sjunkit* något under 2011 (media har så att säga missat nyheten med ett år). Från en situation för tio år sedan när Malmö var som vilken mindre stad som helst har staden legat på Stockholmsnivå de senaste åren. Det är bland försök till mord/dråp med skjutvapen som ökningen har skett. Men över perioden är Stockholm fortfarande totalt sett i täten i Sverige. Medel för Stockholm under perioden (död och försök till dödligt våld) är 19,4 medan Malmö och Göteborg har 16,3 respektive 15,5.

Avseende 2010 och 2009 (och kanske längre bakåt i tiden) är en del av förklaringen känd. En och samma person är åtalad ett tiotal av de totalt 16 brotten med skjutvapen under 2010 och flera under tidigare år.

Ser man på rån med skjutvapen hade Stockholm dubbelt upp mot Malmö för tio år sedan, nu är Malmö sedan fyra år tillbaka ikapp.

Motiven eller sammanhanget för dödligt våld är ganska stabilt över tid. Totalt är tendensen en minskning.

Offertyp	1990–1996		2002–2008	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Familje- och partnervåld	251	35%	232	36%
Kriminella konflikter	43	6%	71	11%
Spontanbråk	259	36%	187	29%
Rån och inbrottsmord	44	6%	39	6%
Sexualmord	14	2%	6	1%
Övrigt	108	15%	109	17%
<b>Totalt</b>	<b>719</b>	<b>100%</b>	<b>644</b>	<b>100%</b>



## Upplevd och verklig brottsligheten

Det är också väl känt att många oroar sig för brottslighet och att denna oro påverkar beteenden. Det kan röra sig om allt från att man stannar hemma till att man funderar på vart man rör sig och vilka vägar man väljer. Men denna oro är inte nödvändigtvis sådan att den samvarierar med den faktiska brottsligheten. Grupper som är mest oroade är inte nödvändigtvis de som är mest utsatta för brott. Detta framgår av nedanstående tabell. Här jämförs enkäter om graden av oro för bostadsinbrott med antalet anmälda bostadsinbrott i Sverige.

Oro är subjektivt. Vad som är "naturligt" eller en rimlig grad av oro är inte möjligt att säga. Däremot kan man mäta hur vanligt det är att man är mycket oroad. Och detta kan man jämföra med hur vanligt det är med brott, uttryckt till exempel som antalet anmälda brott.

Som framgår är finns uttryckt på detta vis det både områden som trots att de inte har extremt många brott ändå har fler med stark oro än övriga landet och tvärtom. Stockholms kommun har betydligt fler bostadsinbrott än Sverige i allmänhet. Men andelen invånare som är starkt bekymrade över detta är samma som i landet i övrigt. I Växjö är andelen som är oroade större än i Stockholm, men risken att drabbas är till och med något lägre än Sverige i övrigt.

Stockholmare och i viss mån även Malmöbor har på sätt och vis ett underskott av oro för inbrott, medan Växjöbor har ett motsvarande överskott. Göteborgare och Västkustbor har en oro som motsvarar brottsstatistiken.

Bostadsinbrott, andel som oroar sig jämfört med anmälda brott					
	Andel som uppger mycket eller ganska stor oro (%)*	Uppger oro, index	Anmälda brott per 100.000 invånare**	Anmälda brott per 100.000 invånare index**	"Orogapet"
Sverige	15	100	206	100	0
Västra Götaland	14	93	189	91	2
Göteborg	13	87	195	94	-7
Stockholms län	15	100	<b>296</b>	144	-44
Stockholms stad	14	93	<b>335</b>	165	-72
Södertälje	<b>25</b>	167	<b>252</b>	122	44
Huddinge	<b>20</b>	133	<b>324</b>	157	-24
Kronoberg	<b>21</b>	140	<b>213</b>	103	37
Växjö	<b>21</b>	140	195	95	45
Skåne	<b>20</b>	133	<b>325</b>	157	-24
Malmö	<b>16</b>	107	<b>290</b>	140	-33

Källa: NTU 2010\* och LAU 2010\*\*

## Forskningsens bidrag

Det finns mycket forskning om brott och brottslighetens orsaker och forskningsresultaten är både omfattande och nyansrika. Med detta sagt finns förstås inom forskningen liksom i den allmänna debatten ett tolkningsutrymme av olika resultat från studier. Det finns helt enkelt ingen vedertagen och färdigförpackad sanning om brottslighetens orsaker.

Malmö har intagit en särskilt uppmärksammas roll i den senaste tidens debatter om brottslighet. Staden har fått en image som gör gällande att den drabbas av extremt mycket våldsdåd och att brottsligheten överlag är anmärkningsvärt hög. Människors bild av staden påverkar och påverkas i förlängningen av stadens och regionens utveckling. Kan en dålig image påverka den positiva tillväxten i staden negativt eller rent av komma att bli en självuppfyllande profetia? Hur påverkas brottslighet av ekonomi, inkomster och konjunkturläge? Hur påverkar brottslighet inflyttning eller befolkningssammansättning? Detta är några av de frågor som behandlas i den här delen av rapporten.

### Medias påverkan på brottslighet

Intrycket att nyhetsmedia tycks ge oproportionerligt mycket utrymme åt ovanlig men spektakulär brottslighet bekräftas i flera forskningsstudier. Det betyder inte att publicering skulle kunna vara en orsak till ökat brottslighet. Det finns inga tydliga kausala samband mellan nyhetsartiklar om våld och våldsbrott. En del tyder på att nyhetsmedias urval av brott inte bara överrepresenterar vissa typer av brott utan även vissa typer av brottsoffer.<sup>3</sup> Vidare finns det vissa indikationer på att medierapporteringen bidrar till en överdriven bild hos allmänheten om våld generellt.<sup>4</sup> Oro för brott tycks däremot inte öka nämnvärt genom medial uppmärksamhet.<sup>5</sup>

Det är knappast förvånande att mer spektakulära brott och undantag får mer nyhetsmedial täckning än vanligt förekommande brott. Nyheter är mer eller mindre per definition sådant som läsarna *inte* tar för givet eller som sker regelbundet. Stockholm har i storleksordningen 20 mord per år och ett antal av dessa är statistiskt sett gängrelaterade. Detta medför till viss del att mord i Stockholm har mindre nyhetsvärde än om Jönköpings fyra mord sker samma vecka i samma stadsdel. Troligtvis skrivs det lite eller ingenting alls om inbrotten i de båda städerna. Sammantaget kan detta ge intryck av att Jönköping är särskilt drabbat av grovt våld även om så inte är fallet.

### Ekonomi, inkomst och brottslighet

Att ekonomi samverkar med brottslighet får nog kallas för en "no-brainer". Men mer detaljerade samband som exempelvis hur konjunkturläget kan tänkas spela in är inte lika självklara. Sådana samband tycks finnas, men gäller snarast andra brottstyper än våld, främst egendomsbrott och rån. Generellt tycks lönenivåer i en region inte alls påverkas av brottsligheten<sup>6</sup>. Stockholms arbetsmarknad är ett utmärkt exempel på detta i Sverige. Det finns däremot finns i både svenska och europeiska studier starka samband mellan brottslighet och ungdomsarbetslöshet<sup>7</sup>.

En del studier påvisar att socioekonomiska mönster samverkar med brottslighet. En vanlig slutsats är att samhällsklyftor leder till ökad brottslighet, men det finns också en del som tyder på att det tvärtom skulle kunna vara brottsligheten som skapar klyftorna.<sup>8</sup> Detta relaterar till de frågor som behandlas i de kommande avsnitten, nämligen risken för omflyttning från city till förorter.

## Brott, urbanisering och tillväxt

I sitt standardverk kring stadens ekonomi (City Economics) konstaterar O'Flaherty det närmast självklara i att städer i sig orsakar eller attraherar brottslighet. Han noterar torrt att svampar i skogen inte spontant angriper människor och att betesdjur knappast rånar folk. Det är människor som gör sådant mot varandra och i flertalet fall kräver brottslighet fysisk närvaro mellan offer och gärningsman. Därför är det inte förvånande att brottsligheten ökar med befolkningstätheten. Den som helt vill undvika brottslighet med goda statistiska utsikter flytta till i en skog. Att människor ändå väljer att bo i städer förklaras med att fördelarna överväger nackdelarna.

Detta ger en annan mer fundamental bakgrund till att brottslighet i sig inte stryper inflyttningen till en region, eftersom sambandet snarare är tvärtom. Urbaniseringsprocessen koncentrerar brottsligheten. En tjuv som kan rycka i femtio dörrar på en timme har mer att vinna än boven på landet som hinner med tre på samma tid. Därmed finns också viss logik att många försöker kombinera storstadens utbud med landsortens frid och därför vill bo nära men inte i centrum av större städer.

Ändå kan man tänka sig att vissa platser på grund av sin attraktivitet drabbas mer än andra av brottslighet. Utbudet av affärsverksamhet och den demografiska sammansättningen tenderar att påverka risken för brottslighet. Hamnar innebär en koncentration av värdefullt gods som är stöldbegärligt. Unga människor begår fler brott än pensionärer. En hamnstad med stor ung befolkning riskerar därför att drabbas hårdare av brottslighet än en småstad med övervägande äldre innevånare. Tjänster och affärsverksamhet som samlar många människor drar till sig brottslighet, vilket förklarar att tursorter är mer drabbade än sina mindre välbesökta grannstäder.

Det argument som skulle kunna finnas för ökande brottslighet i Malmö är att näringsgeografin påverkats av Öresundsbron på så sätt att brottsligheten märkbart skulle ha ökat. Så är emellertid inte fallet, som framgår nedan.

## Inflyttning, omflyttning och brottslighet

Det är värdefullt att studera betydelsen av brott för flyttmönster till och från en stad eller region. Detta kan ses som särskilt intressant i en kunskapsekonomi av den typ som finns och utvecklas i Malmöregionen. De boendes allt mer kvalificerade kunskaper och egenskaper antas driva utvecklingen. Det har i sin tur lett till den allt mer vedertagna sanningen att en stads attraktionskraft på människor är viktigare än dess attraktionskraft på företag. Det är humankapital som driver utvecklingen.

I USA har detta i många år varit ett mycket omdiskuterat ämne. Det tycks finnas överensstämmelse kring att brottslighet inte påverkar människors flytt mellan regioner eller stadsregioner. Däremot finns en mängd analyser kring utvecklingen av flyttningar mellan stadskärnorna och förorterna. En del studier visar samband med brottslighet, medan andra haft svårt att identifiera och belägga ett sådant samband. En stor studie fann att ökad brottslighet ökade inflyttningen, vilket minst sagt kan tyckas motsägelsefullt. Det finns också skäl att tro att flyttmönstren i sig påverkar brottnivåerna<sup>9</sup>. Sammantaget fås en mycket blandad bild. Oavsett vilka effekter som framträder i studierna tycks deras påverkan vara relativt liten<sup>10</sup>.

En både gedigen och mycket omtalad studie genomfördes av Cullen och Levitt 1999. Denna gjorde statistiska beräkningar av sambanden mellan brottsutveckling i större städer och deras inflyttning och utflyttning. Studien innefattade även data utbildningsnivå. I korthet är slutsatsen följande.

1. Inflyttningen tycks inte påverkas av brottsligheten i en stad eller region.
2. Däremot påverkas utflyttning, i huvudsak genom omfördelning inom regionen så att man flyttar från utsatta områden till mindre utsatta områden. Högutbildade är mest känsliga för detta.
3. Detta innebär att stadsdelar kan tappa befolkning genom omfördelning till andra städer eller stadsdelar i närområdet till följd av brottslighet. Effektens storlek uppskattades till en flyttning per brott.

Studien har granskats ett flertal gånger men det har resulterat i ungefär samma slutsatser. En sådan granskning konkluderade att förändring i brottslighet inte hade samband med städernas tillväxt.<sup>11</sup> Däremot kunde fallande brottslighet i centrala lägen associeras med att utflyttningen till förorter minskade. Vidare kunde författarna till en annan studie inte se någon effekt av minskad brottslighet på inflyttningen, men däremot tycktes minskad brottslighet förmå folk att avstå flytt från centrala lägen.<sup>12</sup> Återigen är det tal om små effekter och någon egentlig kausalitet, alltså om det ena verkligen konkret orsakar det andra, är svår att belägga. Baserat på statistik från FBI bedömer O'Flatherty (2005) att en halvering av brottsligheten i de stora städernas centrum i USA skulle innebära en mycket måttlig ökning av befolkningen i citylägena på drygt tre procent.

Medan inflyttningen till stadsregioner inte tycks minska till följd av brottsligheten, verkar det omvända gälla. Det vill säga att städer som har stor inflyttning och attraktivitet också drar till sig mer brott. En studie visade att upp till en tredjedel av skillnaden i brottslighet mellan stora städer och små har att göra med att de större städernas mer attraktiva ekonomi (och därmed rikare potentiella brottssoffer).

Detta rör i huvudsak förhållanden i USA. Studier kring fenomenet utflyttning till förorter ("Urban Sprawl") inom EU tyder på att Nordeuropeiska städer har mindre sådan utflyttning än övriga Europa. Framför allt tycks det vara andra faktorer än brott som driver utvecklingen, exempelvis bostadspriser och trängsel. Den viktigaste faktorn är ökande välstånd.<sup>13</sup>

## Svenska förhållanden

Vad gäller den första övergripande slutsatsen från dessa studier tycks den också gälla svenska förhållanden. Inflyttningen generellt, eller avseende högutbildade, eller lönenivåerna tycks inte påverkas negativt av en stads kriminalitet. Storstadsregionerna har haft störst ökning av alla dessa parametrar. Man kan såklart närmare studera om kriminalitet i sig haft en bromsande inverkan på den trots allt raska takten. Men Stockholm och Malmö som haft mest inflyttning har också mest brottslighet, med Stockholm i täten.

Frågan om omflyttning inom storstaden, i synnerhet från centrala lägen till förorter är mer subtil. Detta kan undersökas på flera sätt, exempelvis genom enkäter hos dem som flyttar inom stadsregionen. Ett annat sätt vore att studera statistik och leta efter signifikant samvariation mellan brottsutveckling och flyttningar. Tillgängliga tidsserier är för korta för att göra meningsfull sambandsanalys, men med bättre data skulle det vara fullt möjligt. Det är alltså möjligt att genomföra ett forskningsprojekt i Sverige kring dessa frågor.

## Öresundsbron och Malmös brottslighet

Ett forskningsprojekt har studerat frågan om Öresundsbrons eventuella påverkan på brottsligheten. Man skulle kunna tänka sig att bron och den ökade trafiken skulle katalysera ökad brottslighet, men så är inte fallet. Studiens resultat ger inga belägg för att brottsligheten i regionen skulle ha ökat på grund av bron. Tvärtom utmärker sig Malmö i studien eftersom staden har fått minskad brottslighet efter brons öppnande.

Studien påvisar en viss ökning av bilstölder i Malmö hamn. Detta kan möjligen relatera till att importen av bilar ökade till hamnen genom att man vann ett kontrakt med ett stort bilmärke som importhamn till Norden. Man skulle kunna argumentera för att bron bidrog till att

detta kontrakt kunde vinnas av hamnen. Men det understryker problemet med att skilja mellan korrelation och kausalitet. Det positiva i att vinna en order i en hamn ökar hamnens attraktivitet för alla, inklusive tjuvar. Hade ordern istället tillfallit i Ystad eller Göteborg hade den ökande brottsligheten sannolikt också hamnat i Ystad eller Göteborg.

Studien tittar också på bron som smuggel-led. Resultatet visar att antalet beslag inte ökat i samma takt som trafiken på bron. Antalet beslag minskade från 4,4 per tusen fordon till 1,26 efter bron. Däremot har bron troligen dragit till sig smugglare från färjorna i Helsingborg–Helsingör som minskade från 0,88 till 0,60 efter bronns öppnande. Att gränsöverskridande brottslighet, exempelvis försäljning av narkotika, skulle ha förflyttat sig åt endera hållet sig över sundet fann studien inga belägg för. Troligtvis beror det på att kunderna är mer rörliga och riskbenägna än säljarna. Inte heller verkar bron ha inneburit att polisen sett ökande aktivitet från tyskar, danskar, polacker, balter eller övriga nationaliteter i Malmö efter bron.

Det bör i sammanhanget påpekas att bron öppnat en arbetsmarknad i Danmark för många ungdomar som är bosatta i Malmö. Detta har minskat ungdomsarbetslösheten och därmed finns också en tydlig positiv påverkan av bron också i relation till strukturell brottslighet.

## Källor

- <sup>1</sup> Ceccato och Haining *Crime in border regions, The Scandinavian case of Öresund*, 2004
- <sup>2</sup> Brå, Rapport 2011:5
- <sup>3</sup> Analysis of the literature revealed that constitutional and legal differences between countries had no significant impact on conventional newspaper crime coverage. Research findings in the United States and other countries disclosed four areas in which newspaper crime coverage was essentially the same: there is an overrepresentation of violent crimes and an underrepresentation of property crimes; the percentages of violent crimes reported in newspapers do not match official crime statistics; crime coverage presents a false image of the effectiveness of police and courts in controlling crime and punishing criminals; and newspaper coverage fails to educate readers as to causes of crime or how to avoid personal victimization. Harry L. Marsh (1991) *A comparative analysis of crime coverage in newspapers in the United States and other countries from 1960–1989: A review of the literature*, Journal of Criminal Justice
- <sup>4</sup> This study examined the extent to which news media use predicts the public's ability to correctly estimate crime rates. The research found that the public seriously overestimates the extent of the crime problem, and the news media do little to help the public understand the extent of the problem. Few of the relationships were significant, suggesting that in general news coverage neither improved nor hindered people's abilities to make correct crime estimates. However, four of the five significant betas were negative, indicating that increased exposure to the media was more likely to hamper the public's ability to accurately estimate crime rates than to help it. Johnson, Thomas J.; Braima, Mahmoud A. M.; Sothirajah, Jayanthi (2001) *The press and the ot-so-mean streets: The relative influence of the news media on public knowledge of crime rates*.
- <sup>5</sup> A review of available international evidence indicates that crime features regularly in the media. New data shows that this is also true for Trinidad. Elsewhere, it has been shown that newspaper crime news concentrates heavily on infrequently occurring crimes involving sex and/or violence. Crime news on television and radio has not been subject to as much scrutiny, although it has been shown that televised crime drama is noticeably violent. Data from a representative sample of Trinidadian respondents (n = 705) undertaken in 2000 indicate no relationship between media consumption and fear of crime. Derek Chadee<sup>1</sup> and Jason Ditton (2005)
- <sup>6</sup> Braakmann, 2009
- <sup>7</sup> Altindag, *Crime and Unemployment: Evidence from Europe*, International Review of Law and Economics, 2011 respektive Hans Grönqvist, *Youth unemployment and crime*, SOFI, Stockholm University, 2011
- <sup>8</sup> Barenboim, 2007
- <sup>9</sup> Jargowksi och Park 2010
- <sup>10</sup> Burhman, Feinman och Houstyed (2004) *Central city crime and suburban economic growth*, Applied economics kan representera detta väl. "This paper explores the relationship between inner-city crime patterns and suburban income growth, analysing data on 318 US counties for selected metropolitan statistical areas of 32 states within the United States from 1982 to 1997. The findings suggest that violent crime does seem to have a negative impact on close-in suburbs, with a less negative impact farther away from the central city (becoming positive at some point). While results are not as robust as we had hoped they are consistent with flight to further-out suburbs rather than migration to different"

- <sup>11</sup> Ellen och O'Regan, 2010
- <sup>12</sup> Ellen och O'Regan, 2009
- <sup>13</sup> Frågan verkar inte lika mycket undersökt i Europa, men ett preliminärt manus från Zenou och Patacchini (2008) använder data från Urban Audit tyder på sysselsättning och tillväxt är mycket viktigare faktorer för utflyttningen än brottslighet i de 70 städer som ingår.



## Sydsvenska Industri- och Handelskammarens rapportserie

Rapporterna finns att hämta i PDF-format på [www.handelskammaren.com](http://www.handelskammaren.com)  
De kan också beställas på tel 040-690 24 00.

Nr 1 2011	Ett närmare sydöstra Skåne
Nr 2 2011	Flaskhalsar och undanflykter – Hur det kom sig att Sydsvenska företagare och familjer betalar bristerna i det svenska elnätet
Nr 3 2011	I tid och otid – Hur sju timmar försvann någonstans mellan Malmö och Ystad
Nr 1 2010	Diversity management – affärsnytta med mångfald
Nr 2 2010	Ur askan i...? Flygstoppets påverkan på företagen
Nr 3 2010	Näringslivets Öresundsindex
Nr 4 2010	Fossiloberoende fordonssektor 2030 – så kan biogasen hjälpa till
Nr 5 2011	Tillväxt på spåren med Sydtrafiken
Nr 1 2009	Studieavgifter – en framtidsfråga som kommer allt närmare
Nr 2 2009	Leverantörsrelationer – så funkar de
Nr 3 2009	Ett elnät i väntan – Hur en effektivare tillståndsprcess kan spara ekonomi och miljö
Nr 4 2009	Fjärrvärme idag och i framtiden – från ett lokalt till ett regionalt perspektiv för att gynna miljön och plånboken
Nr 5 2009	Är Sverige attraktivt? Utländsk kvalificerad arbetskrafts syn på Sverige som land att arbeta och bo i.
Nr 6 2009	Högskolerankingen 2009
Nr 7 2009	Sätt lärarna i första klass – En rapport om skolan, löner och resultat
Nr 1 2008	Vem bestämmer över skolan? En studie om roller, ansvar och makt
Nr 2 2008	Näringslivets Öresundsindex 2008
Nr 3 2008	Regionförstoring för tillväxt och jobb
Nr 4 2008	Omvärldsanalys 2008
Nr 5 2008	Högskolerankingen 2008

## Handelskammarens rapport nr 1.2012

# Rosengård är fredligast i hela Stockholm

### – En rapport om brottslighet och statistik

En serie medialt uppmärksammade våldsdåd i Malmö har väckt många frågor. Mycket har handlat om platsen för brotten. Malmö har pekats ut som hårt drabbat av våld och kriminalitet och olika orsaker har sökts inom politik, hos polisen och till och med i geografien. Det har handlat mycket om hur Malmö uppfattas, om regionens image och hur näringslivets tillväxt påverkas.

I denna rapport reder vi ut fakta kring dessa frågor. På vissa områden finns statistik, på andra finns forskningsrön medan det på en del områden är en fråga om olika bedömningar. Här ges en kort men fyllig överblick.

Handelskammaren är en privat organisation som arbetar i sydsvenska företags intresse. Vi påverkar företagens villkor genom bland annat utveckling av infrastruktur och utbildningssystem. Vi stöder affärer genom service inom internationell handel och olika utbildningar. Vi sammanför företag i olika nätverk och på våra många möten. Handelskammaren har drygt 2 800 medlemsföretag och finns i Skåne, Blekinge, Kalmar, Kronobergs och södra Halland län.

Handelskammarens avdelning för analys arbetar med frågor som rör Sydsveriges affärsklimat och långsiktiga utveckling. En del av det material som produceras på avdelningen publiceras i Handelskammarens rapportserie. Syftet är att göra analyser och fakta tillgängliga för en bredare publik.

Fler rapporter finns på [www.handelskammaren.com](http://www.handelskammaren.com) under Press – Rapporter & Analyser



**Handelskammaren**  
I sydsvenska företags intresse

**Sydsvenska Industri- och Handelskammaren**

Malmö | Halmstad | Helsingborg  
Kalmar | Karlskrona | Växjö

[www.handelskammaren.com](http://www.handelskammaren.com)